

SPREKENDE GEESTEN

Er zijn de laatste tijd nogal wat technische ontwikkelingen geweest, waardoor z.g. geestenstemmen kunnen worden gehoord of kunnen worden opgenomen. Ik meen, dat dit als eerste punt vanavond voor ons van belang kan zijn. Laten wij beginnen ons af te vragen: wat is een geest? U weet het waarschijnlijk wel, maar in dit verband moet u het toch weten. Een geest is energie die ten aanzien van de omgeving begrensd is en zich als een denkend wezen gedraagt. Die energie is een belangrijk punt, want energie kan b.v. betekenen statische elektriciteit. Dat kan betekenen dat statische elektriciteit in ontlading gemoduleerd zou kunnen worden. En dan zitten we al direct op een punt waar we heel dicht komen bij de in feite magnetische projecties die u kent als radiogolven.

De geest heeft natuurlijk niet op elk terrein evenveel mogelijkheden. De geest heeft een eigen kwaliteit en als hij behoort tot een bepaalde sfeer, dan heeft hij niet alleen een bepaalde kracht, maar ook nog een zekere afstemming. Men zou kunnen zeggen een soort tijdsverloop. Dat tijdsverloop kan belangrijk zijn bij het instellen, als men met een apparaat geestenstemmen zou willen opnemen. De meest eenvoudige vormen die daarvoor bestaan zijn eigenlijk niet veel meer dan een bandrecorder waarop een oscillator is aangesloten: d.w.z. een lampje dat een zoemtoon kan produceren. Verder hoort erbij (dat kun je op de technische tekeningen beter zien en die zijn te koop) een paar condensators en een paar weerstandjes. Wat hier gebeurt, is eigenlijk dat er continu een toon wordt uitgezonden op een tamelijk hoge frequentie. Als we kijken naar de secundaire frequentie die daaruit voortkomt, dan ligt die gemiddeld tussen de 4 en 7 MHz. Dat is toch wel heel behoorlijk. Het is juist die secundaire trilling welke onder omstandigheden is te manipuleren. Maar dan moet je wel beschikken over een beetje meer energie dan de doorsnee geest meestal heeft. Wil je dus op deze eenvoudige manier op een bandrecorder een boodschap geven, dan heb je als geest ofwel een tweede krachtbron nodig, danwel je moet zelf bijzonder sterk zijn.

Een bijzonder sterke geest is over het algemeen ook een betrekkelijk hoge geest. Dus is de eis dat er iemand die aanwezig is die kracht kan afstaan. Dat wil niet zeggen dat je mediamiek moet zijn, maar het betekent toch wel dat je een behoorlijke eigen uitstraling moet hebben en dat je voldoende geconcentreerd moet zijn op het proces van het opnemen, dus de poging om een stem op de band te krijgen. Zelfs dan is het altijd nog de vraag of iemand zich wil manifesteren. Want we hebben hier te maken met een zuiver plaatselijke manifestatie, vergeet dat niet. Dan zijn er verder nevenbronnen van geruis en eventueel ook wel van stemgeluid. Als iemand vlak in de buurt met een 'bakkie' zit te prutsen, dan hoort u ineens op de band: 'he, lekker stukkie, ik kom je opzoeken'. Maar dan moet u toch heus niet denken dat de geest een bezoek bij u heeft aangekondigd. Dit is heel iets anders. Dus realiseer het u goed: wij hebben hier een aantal specifieke kenmerken nodig om te weten of het de stem van een geest is: deze pogingen zullen over het algemeen alleen dan slagen, indien er in uw directe omgeving of nabijheid een entiteit is met voldoende besef en vermogen om zich te uiten of die de mogelijkheid bezit om kracht aan anderen te ontlenen om zich te uiten.

Laten wij de stem dan eerst even bekijken. Aangezien het altijd gaat om betrekkelijk zwakke signalen (het gebeurt maar heel zelden dat u een werkelijk sterke, heldere en duidelijk verstaanbare stem kunt krijgen) moeten we rekening houden met een ruis. Die ruis kunt u ongeveer vergelijken met datgene wat u op de FM-band hoort, als u naast een station heeft afgestemd. In die ruis is dan een modulatie kenbaar. Soms wordt dat een stem, maar in de meeste gevallen is het net of iemand die ruis eigenlijk produceert in verschillende tonen. Het is geen stemgeluid. Het is een heesheid die gemoduleerd schijnt te zijn. Heeft u dergelijke stemmen, dan moet u inderdaad aannemen dat hier een geest, althans een wezen dat niet in de stof direct aanwezig is, voor de beïnvloeding aansprakelijk is. Als u zich bezighoudt met deze proeven, dan blijkt ook dat er bepaalde methoden zijn om ook in de radio soortgelijke stemmen of geruis te horen. Nu is het bij de radio zo, dat men moet afstemmen tussen twee stations. Als u wilt experimenteren, dan kunt u dat het best doen tussen de 230 m en de 260 m. Ga eerst goed na of er op die golflengte geen bij u hoorbaar station is dat misschien fading

heeft, want dat kan voorkomen. Heeft u alleen de constante ruis met eventueel een enkel storingskraakje erin, dan kunt u gaan luisteren. Maar alweer, kijk uit. Als u namelijk zo ingespannen zit te luisteren en wilt wat horen, dan hoort u op den duur wat. Dus, gebruik controle materiaal. Neem die ruis ook op een bandrecorder op en beluister die later nogmaals. De stemmen die hier doorkomen zijn sterk afhankelijk van de randgolf gebieden die eigenlijk de grens vormen van de draaggolf van de zenders. Als twee draaggolven zeer dicht bij elkaar liggen zonder elkaar te overlappen, ontstaan de gunstigste condities. In dit geval is er n.l. een draaggolf: d.w.z. er is een signaal dat gemoduleerd kan worden. Maar het signaal is, gezien vanuit normale radiotermen, negatief. Dat wil zeggen. in andere gevallen moduleer je een bestaande energie, nu druk je een bestaande energie wat meer weg en je laat ze weer wat dichter bij elkaar komen. Dus de signaalloosheid is hier in feite geworden tot draaggolf. Hier kunnen stemmen doorkomen die op den duur wat helderder kunnen worden. Als je onder gunstige condities werkt, dan krijg je van die heel kleine stemmetjes en soms verscheidene door elkaar. De boodschappen zijn dan: 'zeg tegen Caroline dat het goed is.' Later zegt iemand: 'Ik kan mijn testament niet vergeten.' Dat zijn twee verschillende entiteiten. Wat gebeurt hier?

Entiteiten, die dicht bij de aarde zijn of aardgebonden, zullen door hun gedachten vaak die modulaties gewoon kunnen veroorzaken. Is dat weer dicht genoeg bij de antenne die u gebruikt (doorgaans niet meer dan gemiddeld 5 á 6 km in uw ruimte gerekend), dan komt dat wel door. De beste gebieden om dergelijke zendingen te ontvangen zijn natuurlijk die gebieden waar de storingsruis van het milieu zo gering mogelijk is. Dus om het eenvoudig te zeggen: midden in de stad heeft u weinig kans. Zit u echter midden op de Mookerhei, dan is de kans iets groter. Zit u in het noorden van Finland of in noord Zweden, dan is de kans weer veel groter. In al deze gevallen kunt u zich de procedure ongeveer als volgt voorstellen.

Als een geest denkt of met een ander spreekt, ook als hij zích niet richt op u, dan ontstaat er een voortdurende uitstraling die het best te vergelijken is met het stralingseffect van statische elektriciteit. Maar aangezien dat tamelijk vlug gaat, ontstaat er een mate van inductie: d.w.z. hierdoor wordt een soort magnetisch veldje, zij het heel beperkt opgewekt. Dat magnetisch veldje kan dan, als er energie genoeg is om dat veld op te vangen, terecht komen bij een antenne. Via die antenne komt het bij uw toestel, uw toestel versterkt dat met een factor van vele duizenden en daardoor is het mogelijk dat het wordt omgezet in spraak. Als u wel eens een Kirlian-foto heeft gezien, dan ziet u een uitstraling. Of dat nu een blad is of dat het uw hand is, het is een uitstraling. Die uitstraling voelt u normaal niet. Wij noemen haar dan wel magnetisch, maar dat is het in feite niet. Het is doodgewoon een lichte spanningsverandering. Buiten is een weinig van de zenuwspanning die u heeft kenbaar. Daar kunnen andere zaken bij komen, het kan zelfs een aura worden, maar eigenlijk fotografeert men over het algemeen vooral dat deel van de aura dat direct aan het lichaam, verwant is.

Als u zich nu zoudt kunnen voorstellen dat een vinger gericht is op een voorwerp dat die energie aantrekt (men heeft dergelijke foto's genomen o.a. in Denemarken), dan ziet u dat de uitstraling a.h.w. een tong wordt, het wordt langer. Waar dit optreedt, is dat ook met zeer fijne meetinstrumentjes te meten. Maar dan heb je eerst een basiskracht nodig. Die basiskracht is de spanning die wordt aangelegd om dat Kirlianveld te scheppen waardoor die fotografie mogelijk wordt. Als wij nu beseffen dat dit altijd het geval is, wanneer een geest van gedachten wisselt, ook als hij a.h.w. in zichzelf loopt te praten, dan kunnen we begrijpen dat er steeds van die tongen uitschieten. Verder worden die tongen ook bepaald door de intensiteit van de gedachte. Die intensiteit is, als wij spreken met elkaar in feite modulatie, dus sterker en minder sterk. Hierdoor ontstaan trillingen van verschillende aard.

Als geesten onderling spreken, kun je dat misschien niet meer zo technisch gaan uitleggen, wanneer je in een sfeer komt waarin vorm niet meer bestaat. Maar in alle vormkennende sferen (de tussensferen, het astraal gebied) geldt deze regel. Dan is het mogelijk om die stem op te vangen. Nu zijn er wel methoden om dat te doen met, uitsluiting van praktisch alle vreemde invloeden. Maar dan moet je buitengewoon zorgvuldig te werk gaan. Je moet werken onder laboratoriumcondities. Dat betekent, dat je de beschikking moet hebben over een neutrale aardleiding, dat je een soort vlechtwerk moet hebben (dat kan desnoods horrengaas, metaalgaas zijn) waar doorheen je nog wel net kunt kijken, maar dat verder het terrein waarin je ontvangt geheel omsluit. Het wonderlijke is namelijk dat radiofrequenties daarin wel kunnen doordringen, maar dat praktisch alle andere frequenties en energie worden afgeschermd. Binnen dit afschermingsveld (de kooi van Faraday) brengen we dan twee metalen platen aan:

het kan aluminium of wat anders zijn, koper zou het beste zijn. Het moet goed geleidend zijn. Daartussen laten we een ruimte van ongeveer een vinger dik, één centimeter. Zeker niet meer, maar ook niet minder dan een halve centimeter. Daar zetten we dan een spanning op. Het is een gelijkspanning van ongeveer 100 volt. Als we die 100 voltspanning eenmaal hebben, dan is het duidelijk dat we op de een of andere manier een schakeling moeten maken waardoor zonder dat die spanning in onze versterker terecht komt wel de variaties daarop kunnen worden afgelezen. Wij doen dat met een transformatortje. Dit natuurlijk wel van wat fijnere uitvoering.

Dan hebben we een versterkingsfactor nodig van ongeveer 100.000. Dat is tamelijk veel. Dan blijkt, dat we ook weer een zekere ruis krijgen (de versterkingsruis), maar elke modulatie kunnen we aflezen. En omdat we te maken hebben met een statische elektriciteit betekent dit dat de doorlaatbaarheid van die luchtspleet (luchtdiëlectricum) vermeerderd of verminderd kan worden. Daardoor ontstaan er lichtere variaties: er gaat een stroompje lopen. Dat stroompje is dan weer gemoduleerd, d.w.z. het is steeds verschillend van sterkte. De pieken van sterkte kunnen worden versterkt en dat wordt dan het stemgeluid. In dergelijke gevallen krijg je een veel zuiverder overdracht van de stem. Maar er zit ook weer een nadeel aan vast en wel, dat het signaal een zekere sterkte moet hebben om boven de ruis uit te komen. Dat krijg je meestal de eerste keren niet direct, omdat ook een geest moet leren hoe hij dat moet manipuleren. Met dergelijke apparaatjes heeft men inderdaad al resultaten geboekt zo hier en daar.

Ik zeg dit nu uitdrukkelijk zo technisch omdat de mensen, die denken aan geesten die spreken of aan een sprekende geest, denken aan een spookverschijning of aan een medium. Het verschil is soms zeer gering, maar dat is toch heel iets anders dan een directe stem die ontstaat. De stem die hier ontstaat is van een zodanige kwaliteit en geaardheid dat je daar je twijfels over kunt hebben. Soms meent men personen te herkennen, maar de herkenning zal nooit honderd procent kunnen zijn. Aan de andere kant, we hebben in ieder geval een situatie waarbij niet allerlei menselijke trucjes die niet controleerbaar zijn een rol zouden kunnen spelen.

Kijk, als je een donkere kamerséance hebt, dan bestaat daar ook de z.g. 'directe stem'. Die directe stem betekent doodeenvoudig dit: De geest in kwestie maakt zich meester van een deeltje ectoplasma. Als hij daarvan niet veel kan krijgen, dan heeft hij zelfs een trompet nodig, een soort megafoon. In die megafoon bouwt hij nu een soort membraan in. Hij brengt daarin een stukje van het ectoplasma aan en begint vervolgens met zijn eigen energie vibraties daarin te veroorzaken. Als dat goed wordt gedaan, dan ontstaat er een stem. Maar omdat de beheersing zelden 100 % is, zal zo'n stem altijd een beetje hol klinken, zoals een heel oude pathéfoon. Ook hier komt dus zo'n stem inderdaad tot stand. De enige moeilijkheid hierbij is, dat het meestal gebeurt in het donker, althans bij zeer gedempt licht - paars of rood licht - en dat men zich bevindt in een kring. Die kring is nodig. Het is dan ook heel erg moeilijk om uit te maken of hier nu een werkelijke stem spreekt uit de geest, dan wel dat iemand de buikspreekers uithangt. Daarom zijn de elektrische apparaten waarover ik heb gesproken eigenlijk zo belangrijk. De mensen in deze tijd staan voortdurend voor de vraag: is er nu een hiernamaals ja of neen? Nu weet ik wel dat alle kerken roepen: ja, ja, ja. De wetenschap echter, die objectief genoeg kan blijven om haar eigen religieuze opvoeding buiten beschouwing te laten, zegt: ja, maar is dat wel zo. Want men gelooft dit wel, maar dat is psychologisch te verklaren. Er is nog nooit iemand teruggekomen want dat hebben we niet kunnen bewijzen.

Dan kunnen wij zeggen: wij gaan in de richting van de parapsychologie en komen dan toch wel tot heel eigenaardige verschijnselen. Inderdaad. Maar wie zegt u dat die stem niet een projectie is van een persoon op aarde en dus uit de sferen komt? Zolang dat gaat om een enkele stem, of om enkele stemmen is een bewijsvoering dus bijna onmogelijk. Alleen al met de drie door mij genoemde procédés. Er zijn er meer, maar dat zou te ver voeren ze hier te beschrijven gezien vooral uw technische begaafdheid op twee à drie personen na.

We zitten met de grote moeilijkheid: bewijzen kunnen we niets, maar met deze eenvoudige apparaten kunnen we soms tien, twintig, dertig verschillende stemmen opvangen. Gebruiken we het radioprocédé zoals is omschreven, dan bestaat er zelfs een grote kans dat men ze associeert met bepaalde personen. Ook personen die men zelf niet heeft gekend maar die later, als men de opname laat horen aan een ander door die wordt herkend als tante Ans, oom

Kees enz. Verder krijgt u in al deze gevallen vooral te maken met incidentele en vaak zeer fragmentarische stukjes. Als je werkt met de draaggolven die heel dicht bij elkaar liggen, dan is het wel bijna zeker, als je zo rond de 250 m. zwerft, dat er op een gegeven ogenblik fading komt: dat wil zeggen dat die golven iets verder uit elkaar gaan of iets dichterbij elkaar komen. Daarmee verandert dus de conditie en valt de stem weg. Maar een andere stem kan daar misschien op inspelen. Je krijgt dan een zeer snelle wisseling waardoor iedereen eigenlijk een paar woorden of een korte zin zegt en dan is het afgelopen.

Het eerste proces dat ik noemde (de recordertjes met het oscillatortrapje erbij) geeft veel minder kans op succes. Maar aan de andere kant, hier is het mogelijk dat er een boodschap doorkomt. Nu moet u ook weer niet denken aan een lezing zoals we die door een medium geven. U moet denken aan twee of drie soms vier zinsneden achter elkaar die redelijk te volgen zijn voordat de zaak weer wegvalt. In het geval van de luchtcondensator (het derde geval) is het mogelijk dat u inderdaad een opeenvolgende reeks boodschappen krijgt, maar dan zult u gemiddeld tussen twee zinnen een tijdruimte zien die voor de mens uiteenloopt van vier minuten tot zelfs tien minuten.

Het is allemaal geduldwerk. Maar we kunnen aantonen dat er iets is. En dat is niet meer te verklaren. Zijn we eenmaal zover dat we de mensen kunnen aantonen dat er iets spreekt op een eigenaardige manier die niets meer te maken heeft met menselijke techniek en daardoor ook niet meer geheel te verklaren is, dan wordt het waarschijnlijker dat men een hiernamaals gaat beleven en dat men eindelijk komt tot een normaler begrip voor het leven van de geest.

Het leven van de geest is nu eenmaal anders dan het uwe. Wie zich voorstelt dat wij of in de hemel zitten of in het vagevuur (je zit in de koelkast van de hoge heiligheid of bij het potkachelkje van de komende verwachting of in het fornuis beneden), dan heeft men eigenlijk de hele geestelijke wereld door die fantasiewereld. Want dat is het eigenlijk ontdaan van haar werkelijkheidsgehalte. Dat betekent ook dat elk contact dat je daarmee opneemt niet meer te klasseren is. Het moet wel direct uit de hemel direct van God komen: van één van zijn engelen of een van zijn heiligen mag ook nog. U weet, een heilige is een engel die op aarde zijn ellende heeft weten te verzwijgen. Of het komt uit de diepte, van de duivel. Wat men niet begrijpt is, dat er een enorme scala is van werelden, van zijnstoestanden waarin je als geest kunt verkeren.

Ik geloof, dat het besef van een leven na de dood voor heel veel mensen erg belangrijk zou zijn. En dan niet neer een geloof waarmee je altijd weer te maken krijgt met allerlei nutteloze bekvechterijen over punten die niet ter zake doen en tevens allerlei stellingen die onaantastbaar heten, maar waarmee je te maken krijgt met feiten die je kunt onderzoeken.

De sprekende geest heeft dan misschien niet veel mede te delen dat de moeite waard is, maar hij kan iets bewijzen. Dit is heel erg belangrijk. Datgene wat zo'n geest bewijst is dat hij en riet hem vele andere geesten bestaan, dat er voortdurend beelden, gedachten, herinneringen, flarden zijn die wel met de aarde een samenhang vertonen, maar die daar het verleden betekenen. Dan kom je in een heel ander concept van bestaan terecht. En dat is, geloof ik, wel heel erg prettig. Vooral omdat men op den duur (voorlopig zal het wel nog niet mogelijk zijn) ook gaat beseffen dat de problemen, die je in de geest hebt, voortkomen uit hetgeen je voor anderen hebt veroorzaakt op aarde. Stel u eens voor wat dat voor invloed zou hebben op sommige mensen. Nu nemen ze hun beslissingen omdat het eenmaal in de voorschriften staat, maar dan vragen ze zich ook nog af: Als ik een verkeerde beslissing neem, ben ik dan zelf niet verantwoordelijk? Laat mij vooral uitkijken, anders krijg ik dat later toch op mijn boterham. Dat zou dus een heel grote verandering betekenen.

Natuurlijk, dit is voor een deel toekomstmuziek. De technieken bestaan, zeker. Er wordt mee gewerkt. De mensen die ermee werken worden over het algemeen beschouwd als spiritistische technische idioten: wat ze overigens heus niet allemaal zijn. Laten we ons dan afvragen: hoe zit het dan met de middelen die we op het ogenblik hebben? Nou, hoe de geest spreekt, kunt u hier op een bijeenkomst elke keer weer zien. De geest werkt met een medium. De meeste mensen denken: dat is heel eenvoudig. De geest trekt tijdelijk zo'n lichaam aan als een soort al of niet goed zittende hansop en speelt vervolgens zichzelf met het lichaam van een ander. Dit is weer niet juist, want de geest is energie. Dat wil zeggen, dat die geest wel kan inwerken, maar voornamelijk op het zenuwstelsel van de mens. Het zenuwstelsel van de mens bevat ook vormen van energie. Er zijn ook nog levensstromen. Daarvan kan de geest misschien iets gebruiken, maar dat kan hij niet doen om een lichaam te beheersen: hij kan ze niet

moduleren. Dan komt het er eigenlijk op neer dat een geest, die spreekt door een mens (dat mag dan in voltrance of halftrance zijn, soms zelfs inspiratief) op een bepaalde manier invloed moet uitoefenen op het zenuwstelsel. Daarvoor zijn er weer verschillende methoden. Een van de mooiste is wat men noemt de oversluiting. In dit geval wordt een enorm krachtveld opgebouwd in de aura rond het medium. Gelijktijdig wordt een aansluiting gemaakt (zo noem ik het dan maar) op een paar van de voornaamste zenuwkanalen. Dat is meestal in de buurt van de atlaswervel. Een enkele keer gebeurt het ook bij het kruin-chakra, dat ligt er maar aan.

Van hieruit worden energieën afgestemd op de hersenen van een medium. Als de zaak is afgestemd, heb je eigenlijk een soort elektronisch orgel, een Hammondorgel. Sla je een bepaalde toets aan, dan begint er een spoel te draaien. Die spoel wekt een inductiestroom op die wordt omgezet via een versterker in een toon en die hoor je. Wij hebben natuurlijk geen spoeltjes. Er zijn wel mensen met molentjes, maar niet in dier voege dat je daarvan gebruik kunt maken. Wat je doet is dus, je induceert een werking in een bepaald deel van de hersenen. Geloof mij, dat is precisiewerk. Het is soms een kwestie van kiezen tussen twee of drie cellen. Ben je een cel teveel naar die kant of teveel naar deze kant, dan maak je fouten en krijg je ongewenste effecten. Door die cel te activeren ontstaat er in de hersenen een heel klein reactiestroompje. Dat reactiestroompje heeft dan meestal wat men noemt: een gedachtespoor, d.w.z. een grootste doorlaatbaarheid bij andere cellen. Er ontstaat een beeld, er ontstaat een woord en noem maar op. Weet je dat goed te doen, dan kun je in de hersenen de woorden vormen die door het medium worden gesproken. Heb je te maken met iemand die nogal suggestibel is in bepaalde opzichten, dan kun je daarbij ook nog een persona uitdrukken. Je kunt dus a.h.w. een persoonlijkheid opleggen als een suggestie. U heeft dat misschien wel eens gezien bij een hypnoseproef. Een goed hypnotiseur heeft een aantal mensen voor zich zitten: wat mij betreft een dominee, een politicus, een politieagent. Dan begint hij gebaren te maken en te zwaaien en zegt: kijk naar mijn ogen. Op een gegeven ogenblik zegt hij: nu slaapt u. Dan begint hij suggestief te praten. Hij zegt: nu bent u een kip. En plotseling zie je inderdaad: de dominee loopt naar graantjes te scharrelen, de politicus geeft een prima imitatie van een kip zonder kop, de politieagent staat met zijn armen te zwaaien alsof hij elk ogenblik in gekraai zal uitbarsten. Spottenderwijs misschien, maar u begrijpt dus wat ik bedoel. Zo heeft iemand tijdelijk een gedragnorm die sterk van zijn oorspronkelijke afwijkt.

Dat kun je dus ook doen als je genoeg invloed hebt en het medium goed genoeg kent. Je kunt dan een persoonlijkheid uitdrukken. Heb je een persoonlijkheid uitgedrukt en heb je de woorden bij elkaar, dan blijkt heel vaak dat je toch nog wel een vergissing kunt maken. Er zijn dingen waarmee je rekening moet houden. Een lichaam heeft maar een bepaalde spreesnelheid. Wij hebben hier nu toevallig een lichaam waarmee we die spreesnelheid aardig kunnen opvoeren, maar dat kunnen we zeker niet doen tot het tempo dat beantwoordt aan de snelheid die wij geestelijk hebben in het vormen van onze gedachten. Wij moeten het tijdsverloop in de gaten houden. Kunnen wij dat niet, dan vallen er zinsneden uit, dan is een zin incompleet, soms onbegrijpelijk omdat de belangrijkste delen eenvoudig gedacht zijn maar niet worden omgezet in woorden.

Nu begint u eindelijk te begrijpen waarom sommige geesten ook wel eens wartaal uitslaan. Het behoeft dus geen wartaal te zijn: soms is het ook wel wartaal. Dat hebben ze nog overgehouden uit de menselijke periode toen het voor hen normaal was. Ik wil er alleen maar op wijzen dat je heel precies te werk moet gaan. Als je timing goed is, d.w.z. dat je niet te snel de impulsen achter elkaar afgeeft, kun je er toch nog wel een paar cellen naast zitten. Soms heb je pech en zit je ineens op een ander gedachtespoor. Dat wil zeggen, dat er een ander woord ontstaat, misschien een ander beeld. Dat is niet erg. De sprekende geest bemerkt dat de zaak afwijkt en zegt niet: wij gaan terug, want dat is hinderlijk. Hij gaat verder, maar buigt af totdat hij weer op het punt is waar hij wil wezen. Daarom krijg je dus heel vaak allerlei taalkundige eigenaardigheden en tenslotte als je die terzijde schuift wel een rechtlijnige uitspraak, een rechtlijnig betoog. Bij een medium is het gemakkelijk genoeg. Een voltrance medium is praktisch geheel uitgeschakeld. Je behoeft alleen maar de gedachten te beïnvloeden. Bij halftrance spelen de eigen gedachten een grotere rol. Je moet meer omwegen maken, maar voor de rest gaat het ook goed.

Heb je te maken met inductie (men noemt het dan inspiratief), dan wordt het lastiger omdat hier de persoon zelf denkt. Hier is het een kwestie van steeds weer juist die gegevens ertussen zetten waardoor het geheel dat hij gaat zeggen anders is dan hij zelf dacht, maar gelijktijdig

de betekenis krijgt die jij bedoelde. U ziet, het is voor een geest heus niet zo gemakkelijk om te spreken in de stof. Anders is het weer als je iemand gewoon persoonlijk wilt bereiken. Ook daar kun je wel eens verrassingen maken. Als ik een persoon op aarde wil bereiken, dan kan ik dat wel met een grote intensiteit doen. Laten we zeggen, dat hij Jan heet. Dan kan ik zeggen: dag Jan. En Jan kijken waar er iets is. Ik heb het te hard gezegd. Ik ben te snel geweest. Ik moet beginnen met: Jan (zacht gezegd), dit is Dries. Ja, dit is Dries (iets harder gezegd). Dan denkt Jan wel: ik word gek, maar hij gaat niet zoeken. Hij heeft het idee: het klinkt in mijn hoofd. En dan kan ik de boodschap doorgeven. Dat moet ik dan zeer langzaam doen en als het kan een paar keren herhalen. Van groot belang in dergelijke gevallen is dus dat ik mijn boodschap kort en duidelijk formuleer en probeer die tenminste driemaal te herhalen. Het blijkt dan dat ze die drie keren toch een beetje anders klinkt voor degene die het ontvangt al zend ik hetzelfde uit. Want zijn reactie zit in de interpretatie van de boodschap opgesloten. Ik denk dat het allemaal duidelijk is. Dit is dan eenvoudiger, tenminste het lijkt zo. Een sprekende geest kan natuurlijk op zijn eigen gebied elke communicatie aan waarmee een harmonie bestaat. Harmonie is voor de geest noodzakelijk om denkbeelden werkelijk te kunnen overbrengen. Er moet een soort verbondenheid zijn. Nu zijn er ook mensen die je niet zo gemakkelijk kunt bereiken en die op bepaalde prikkels scherp reageren. Voor de één is dat misschien een glimlach, voor de ander is het weer wat anders. De een reageert snel als hij wordt gekitteld, een ander als hij een koude adem in zijn nek krijgt. Je gaat dus eerst proberen zo'n denkbeeld voortdurend op te wekken. Want het gaat niet om de boodschap, het gaat om de aandacht, de spanning die je opwekt. Door die spanning steeds weer op te wekken krijg je een mate van afgestemdheid. Het overbrengen van de boodschap is dan eenvoudiger. Een enkele keer is ook dat niet voldoende. Dan maak je gebruik van de slaaptoestand van de persoon. In de slaap is namelijk de bewustzijnsdrempel verhoogd. Hij reageert niet op de buitenwereld en zit alleen met zijn eigen gedachten. Nu heeft elke mens bepaalde denkbeelden die hem beheersen. Als je dat goed ontleedt, dan zijn dat altijd weer bepaalde angstbeelden, een bepaalde compensatiedrang en begeerte- of verlangensbeelden. Als je nu weet welke factor op dit moment overheerst (dat kun je als geest gemakkelijk aanvoelen), dan kun je die factor gaan versterken.

Dat is natuurlijk een beetje onplezierig, want zo iemand begint dan met een nachtmerrie. Maar als eenmaal die nachtmerrie goed op gang is gekomen, heb je een voldoende eenheid. Je kunt jezelf daarin projecteren. Hij ziet je dan zeker als een lichtende gestalte of mijnentwege als een paard met een bles: precies wat voor hem op dat ogenblik de redding schijnt te betekenen. Hij kan nu ontvangen wat je zegt en zal dat ook vaak als een beeldsymbool voor zichzelf vertalen. Wat ervan overblijft is ongeveer 4 % van de werkelijke boodschap. Wat je doet ligt dus wel op een zeer onbewust niveau. Maar als je dat steeds herhaalt, dan worden bepaalde elementen uit een dergelijke droom of uit een dergelijke communicatie zo sterk herinnerd dat ze op den duur een dagherinnering worden. Je kunt het a.h.w. steeds weer voor je zien. Bestaat dat beeld eenmaal, dan is het mogelijk om op grond daarvan nieuwe communicatie tot stand te brengen die dan steeds bewuster en fijner wordt.

De geest spreekt natuurlijk ook wel eens tot de mensheid, maar die heeft zo weinig tijd om te luisteren. Per slot van rekening, als je als geest nog tussen Sinatra en andere grootheden moet trachten door te komen en als het even kan nog een beetje zoet gevooid ook, dan zit je wel met moeilijkheden. Wat doe je dus? Je gaat proberen een emotie te stimuleren. Emoties hebben de mensen altijd. Die emoties zijn heel vaak in een bepaalde richting te beïnvloeden. Voer de emotionaliteit op en de mensen komen in een toestand van onwerkelijkheid te verkeren. In die toestand kunnen algemene beelden worden afgedrukt. Alleen, ze zijn niet dwingend. Je kunt tegen iemand zeggen: Je moet niemand neer slaan. En dan zit hij te huilen van medelijden met zichzelf als hij iemand moet slaan, naar hij blijft wel slaan. Dat is weer de menselijke reactie. Je hebt beperkingen. Alles bij elkaar moeten we zeggen: De sprekende geest heeft een aantal mogelijkheden dat in deze tijd toeneemt, omdat de technische ontwikkeling en verfijning op de wereld toenemen. Daarbij worden steeds meer gebieden op technisch terrein bereikt die voor de geest te beïnvloeden zijn. Dit houdt in, dat de geest invloed kan uitoefenen. Maar hij kan op dit ogenblik althans nog niet b.v. een computer zodanig beïnvloeden dat de printer precies begint te tikken wat de geest erin wil stoppen. Daarvoor moet de geest nog teveel leren. Mogelijk is het in principe wel.

Dat de geest zichzelf kenbaar maakt als bestaand, als werkelijk, is een van de belangrijkste dingen in deze tijd. Daar waar het geloof op zichzelf langzaam maar zeker een farce dreigt te

worden, omdat steeds meer mensen het alleen zien als een gewoonte en niet als een innerlijke zekerheid, daar kan nu een innerlijke zekerheid, die gebaseerd is op een wetenschappelijke zekerheid, worden geschapen. Men is hiermee bezig en in de komende jaren worden steeds meer gegevens van deze aard op de aarde afgestuurd en wij verwachten ook dat men er steeds meer op zal reageren. Wat betreft het trancewerk, ook al door de instelling van de mensen wordt het ons de laatste tijd wel eens moeilijk om mediums te vinden die 100 % geschikt zijn. Toch zijn er nog voldoende mediums op verschillend gebied zodat wij door hen althans een groot gedeelte van hetgeen er in ons leeft of wat ons bezwaard of wat we willen zeggen kunnen uiten. Hiervoor maken wij steeds meer gebruik van halftrance. De dieptrance blijkt steeds minder bruikbaar te zijn, omdat steeds meer mensen niet die overgave kunnen bereiken welke nodig is om die toestand volledig en goed te bereiken.

Algehele beïnvloeding vanuit de geest vindt natuurlijk ook plaats. Het is erg moeilijk om hetgeen je aan de mensen wilt zeggen in woorden uit te drukken. Het blijft over het algemeen bij emoties. In die emoties kun je wel bepaalde denkbeelden op de voorgrond brengen, maar het zijn en blijven de eigen denkbeelden van de mensen. Je hebt hier geen absolute invloed. Elke beïnvloeding van een medium of van een technisch instrument vereist van de geest een mate van bekwaamheid behalve in de door mij als tweede technische mogelijkheid omschreven. Dus het werken via radiogolven en dan wel net in de ruimte tussen twee draaggolven.

Hiermee heb ik u althans een klein beeld gegeven van wat een sprekende geest is en kan betekenen.

DISCUSSIE

❖ *U zei: "een projectie vanaf de aardekomt dan uit de geest." Hoe werkt dat?*

Ik zal trachten dat te omschrijven. Een groot gedeelte van hetgeen u denkt en ziet op aarde is niet werkelijk: het bestaat in uw hersenen. Het is dus de interpretatie van de werkelijkheid die u geeft. Als men nu een beeld projecteert dat afwijkt van het uwe, maar dat wel slaat op de werkelijkheid, dan is het mogelijk dat u dat overneemt. Het is dus feitelijk een suggestief beeld dat je aan een mens of aan meer mensen, soms aan een hele groep kunt zenden, wanneer aan alle omstandigheden die daarvoor nodig zijn, zoals een mate van overeenkomst of harmonie, de aanwezigheid van voldoende kracht etc. wordt beantwoordt.

❖ *U sprak steeds over contact van de geest met de mensen op aarde. Men wordt er vaak voor gewaarschuwd om vanuit de aarde geen contact met een geest te zoeken. Hoe werkt dit en wat is juist?*

Laat mij het zo zeggen: als u met een zeer bijzonder denkbeeld voor ogen probeert de geest te bereiken, dan weet u nooit wie u bereikt. Bovendien weet u over het algemeen maar heel weinig van uw eigen beweegredenen. Het gevolg is, dat u wel een harmonie opbouwt met een geestelijke wereld, naar niet noodzakelijkerwijs met die wereld welke u wilt bereiken. Dat wil zeggen dat de invloeden die u dan krijgt niet in overeenstemming zijn met hetgeen u zelf wilt of verwacht. Daar zit dus een zeker gevaar in. Wanneer de geest van zijn kant contact met u opneemt, dan is hij gebonden aan uw harmonie. Dat betekent dus, dat u nooit door geesten kunt worden gestoord die volkomen strijdig zijn met uw persoonlijkheidsinhoud. Er zijn enkele magische uitzonderingen, maar die worden dan op aarde geregeld en kunnen niet vanuit de sferen plaatsvinden. Ik zou zeggen: het is verstandiger, als u niet probeert zelf geesten op te roepen. Want om dat goed te kunnen doen is een zeer lange en ingewikkelde voorschooling nodig en zelfs dan leert u dat u het maar zeer beperkt moogt doen en onder zeer bepaalde voorwaarden. Houdt u zich maar bij dit: de geest die u wat te zeggen heeft, probeert heus wel contact met u op te nemen. Schep de ontvangstmogelijkheden. Als die er zijn, dan is er ook de mogelijkheid dat men u benadert. Is er eenmaal sprake van contact, dan wordt ook een dialoog mogelijk.

❖ *Voor zover mij bekend, zijn de genoemde technische mogelijkheden met moeite tot stand gekomen. Is het niet mogelijk vanuit de geest een goed werkende ontvanger te beschrijven of aan te geven op welke manier nog betere resultaten te verkrijgen zijn?*

Als wij gaan ingrijpen door technische mogelijkheden uit te leggen, dan zitten wij met een groot bezwaar: In de eerste plaats: in zeer vele gevallen zullen daar bepaalde waarden of begrippen bij zijn die op aarde reeds beschermd zijn: daar zijn dus octrooi- of patentrechten op. Die kun je dan niet zonder meer gaan gebruiken. In de tweede plaats: je hebt iemand nodig die in staat is om volledig te begrijpen wat je zegt. Bovendien dan nog vaardig genoeg om dat ook experimenteel op te zetten. Ook dat is nogal eens moeilijk, vooral omdat de meeste mensen die wetenschappelijk begaafd en vaardig zijn ofwel niet de tijd dan wel niet de lust hebben om zich veel bezig te houden met hetgeen de geest hun voorlegt. In de derde plaats: als wij apparaten helpen maken, dan zal het voor de mensen heel erg gemakkelijk zijn om ze af te wijzen, om daarin allerlei fouten te gaan zoeken. Maar als het zaken zijn die ze zelf ontwikkeld hebben, dan zullen er altijd mensen zijn die de dingen en al hetgeen er verder doorkomt zullen verdedigen. De geloofwaardigheid wordt dus groter, als de mens met veel moeite een apparaat weet te construeren waardoor dergelijke contacten mogelijk zijn. Dat is de reden waarom wij - zeker van de kant van onze Orde - geen technische inspiratie op dit gebied plegen te geven.

❖ *Is het niet mogelijk om de techniek te omzeilen en b.v. een telepathisch contact te maken?*
Ongetwijfeld. Maar een telepathisch contact is niet controleerbaar. Wij zitten dan met dezelfde moeilijkheid als met de mediamieke contacten. U realiseert het zich misschien niet, maar de parapsychologie wil zich wel bezighouden met alle vormen van helderziendheid en dergelijke zaken omdat deze controleerbaar zijn. Telepathische contacten met de geest zouden oncontroleerbaar zijn en daardoor niet als een bewijs gebruikt kunnen worden. Zelfs als wetenschapsmensen die zouden willen aanvaarden (dat is in het verleden gebeurd), zijn er altijd nog andere wetenschapsmensen die het afbreken. De massa zelf blijft gebonden aan haar hetzij atheïstische hetzij religieuze, zelfs bekrompen religieuze, voorstellingen en komt niet tot een redelijk aanvaarden van de geestelijke werkelijkheid.

❖ *Ik vraag mij af of het nu zo belangrijk is dat het bewezen wordt? Als het bewezen wordt, dan gelooft men het misschien nog niet.*

Als het bewezen wordt, dan zullen er steeds meer mensen bezig zijn om te bewijzen dat het niet juist is. Door hun poging om te bewijzen dat het niet juist is, zullen er steeds meer mensen overtuigd raken dat het wel juist is. Dit betekent dat steeds meer mensen kritisch gaan denken over geloofsstellingen omdat ze immers concrete en voor henzelf sprekende bewijzen hebben ontvangen omtrent een andere toestand, een andere situatie. En dat impliceert dan weer dat we dus niet te maken krijgen met de vernietiging van het religieuze leven en denken van de mens, want dat zou onzin zijn. Maar met een aanpassing van dit religieuze leven en denken aan een geestelijke werkelijkheid waardoor een grotere samenwerking tussen geest en mens zelfs op mystiek gebied mogelijk wordt. Dat is de reden.

❖ *Welke eisen worden er door geesten aan een goed medium gesteld? Hoe worden mediums geselecteerd?*

De selectie is eigenlijk een kwestie van toeval. Je ontdekt iemand die ontvankelijk is. Je probeert of je met hem een redelijke harmonie kunt bereiken. Blijkt dat de persoon in kwestie over de drempel heen kan komen (er moet een zekere lichamelijke en psychische weerstand worden overwonnen om je over te geven), dan probeer je met zo iemand te werken. Maar je zit weer met een moeilijkheid, want je moet met een medium enige tijd werken voordat je in staat bent je daardoor werkelijk vloeiend te uiten. Dat wil zeggen, dat er altijd een periode is waarin men door het gestuntel (vergeet mij de uitdrukking) geneigd is te zeggen: nou, voor die onzin ga ik mij niet moe maken. Daar spendeer ik mijn tijd niet aan. De selectie is dus eigenlijk een natuurlijke. Degenen die om welke reden dan ook blijven doorgaan zijn zij die wij leren goed te beheersen. Daarmee kunnen wij inderdaad goed werken. Dat zijn goede mediums. Voor de rest stellen wij aan een medium, veel minder eisen dan u zoudt veronderstellen. Morele eisen b.v. hebben wij eigenlijk niet. Het enige dat we vragen is, dat het medium harmonisch met ons is. En daar wij leven in een lichtende wereld betekent dat wel, dat het een persoon moet zijn die het niet kwaad meent met de mensen. Hij moet het goede toch werkelijk wel voor ogen houden. Verder vraag je van zo iemand dat hij bereid is om zich regelmatig ter beschikking te stellen. Je vraagt van zo iemand een mate van begrip. Dat begrip probeer je dan meestal te bereiken door in uitgetreden toestand zo'n persoon te benaderen en met hem ook te werken. Lukt dat allemaal, dan heb je te maken met een voor jou hanteerbaar en bruikbaar medium. Verder eisen wij van een medium eigenlijk heel weinig. Wij zijn niet zo dat wij zeggen: Je moet je van dit of dat onthouden. Je moet dat en dat

absoluut doen. Dat zijn zuiver stoffelijke zaken. Wat wij wel menen te mogen vragen is dat, wanneer een contact wordt opgenomen - zeker als dat regelmatig is - het medium althans geestelijke en fysiek in een zodanige conditie is dat wij ermee kunnen werken. Wij kunnen b.v. niet werken met een medium dat nijdig is. Dat klinkt erg gek, maar dat gaat gewoon haast niet. Tenzij de persoon zoveel zelfbeheersing heeft dat hij dat kan onderdrukken. Met iemand die bang is kun je ook niet werken. Je hebt een mate van rust, van ontspannenheid nodig. In die ontspannenheid kan er een harmonie worden opgebouwd en dan kun je verder gaan. Dit zijn eigenlijk alle eisen die wij aan een medium stellen.

❖ *Het is wel bewezen dat mensen die een ongeval hebben gehad geestelijk meer begaafd zouden zijn. In hoeverre is dat waar?*

Als dat waar zou zijn, dan zou ik zeggen: er zijn veel te weinig ongevallen. Het is natuurlijk niet helemaal waar. Luister, de hersenen hebben bepaalde verbindingen. Ik geloof, dat ik de term 'gedachtespoor' al gebruikt heb. Dat wil zeggen, dat een bepaalde prikkel altijd opeenvolgende signalen pleegt te geven waardoor alles wordt herleid. In het denken heb je een groot aantal cirkeltjes waarin je denkt: een soort ingebouwde monomanie van associaties. Als je nu valt en je komt toevallig op je hoofd terecht, dan wordt die samenhang verstoord. Soms betekent dat alleen dat zo iemand niet helemaal normaal meer reageert. In andere gevallen betekent het, dat zo iemand opeens begint te reageren op indrukken, signalen, werkingen die hij normaal door de monomanie van de cirkelverbindingen in de hersenen eigenlijk steeds op de achtergrond heeft gedrukt. Dan komen er nu dus invloeden en inwerkingen naar voren waarvoor hij anders niet gevoelig is geweest. Dat betekent dus, dat het ongeluk zelf iemand niet begaafd maakt, maar dat een verstoring van een bestaand psychisch denkpatroon (psychisch en niet mentaal omdat ook nog bepaalde geestelijke waarden daarbij een rol spelen) die persoon nieuwe eigenschappen doet gebruiken die hij eigenlijk altijd al bezeten heeft. Het eindresultaat is, dat anderen die nog steeds in kringetjes ronddraaien zeggen: zo iemand is bijzonder begaafd. Dat is natuurlijk niet waar. Iedereen heeft potentieel diezelfde mogelijkheden. Maar het gebruik daarvan is voor een groot gedeelte afhankelijk van de manier van denken, van de gewoontevorming, de conditionering, dus de manier waarop men a.h.w. gedresseerd is om te reageren. Zodra dat verstoord wordt en je bovendien de neiging begint te krijgen om spontaan te zeggen wat er in je op komt zonder het eerst te toetsen aan redelijkheid of aanvaardbaarheid, dan heb je gaven.

❖ *Als wij het hebben over de geesten die spreken, dan hebben wij het over een entiteit. Maar als we spreken over de menselijke geest is daar dan enig verband mee. Kunt u dat aangeven?*

Een menselijke geest heeft precies dezelfde mogelijkheden als elke entiteit. Ze heeft echter een verschil: ze is zo sterk geconcentreerd op één deel van haar wezen en mogelijkheden, namelijk haar stoffelijk bestaan, dat ze zelden tot een volledige ontplooiing en gebruik komt van haar geestelijke mogelijkheden, omdat ze nog een stoffelijk lichaam heeft. U ziet, het is eenvoudig genoeg. U had er zelf op kunnen komen, als u even had nagedacht. Ik vind het altijd zo gek dat de mensen zeggen: ja, maar geesten, spiritisme dat is allemaal zo onlogisch. Het is helemaal niet onlogisch. Integendeel, ook in het bestaan van de geest, in de wetmatigheden van de gehele kosmos is een mate van logica ingebouwd. Er is wel degelijk een mate van wet, van regel, van vaste normen zelfs. Ook als ze voor ons niet precies gelijk te ervaren is, ze bestaat. En als je dan gewoon je stoffelijke logica probeert toe te passen op de geest, dan kom je tot de conclusie dat de geest moet bestaan, dat wat hij doet zinrijk is. Wat meer is, je kunt heel veel vragen omtrent de geest, en het werken van de geest ook zelf beantwoorden. De enige moeilijkheid hierbij is deze: je bent als mens geneigd te zoeken naar de verklaring die het best past bij het denken dat je beheerst. Nu kom ik bij een oude liefhebberij van een collega van mij terecht, die heeft gezegd: als je zit met vele verklaringen, gebruik dan Occams razor. Occams razor is een regel die zegt als er vele verklaringsmogelijkheden zijn, neem de eenvoudigste en probeer de onjuistheid daarvan te bewijzen voordat je verder gaat. Als ze dat doen ten aanzien van de geest, dan zitten ze in pakken.

❖ *Het onwerkelijke kent alleen het onwerkelijke. Het werkelijke kent alleen het werkelijke. Zit daar niet aan verbonden dat de overgang van het z.g. werkelijke naar het onwerkelijke op een heel ander terrein ligt dat iedereen wel zou kunnen weten naar niet te weten komt?*

Dit is een heel mooie en zelfs ingewikkelde redenering. Mag ik er een andere tegenover stellen? Als we spreken over het onwerkelijke, dan impliceren wij dat het werkelijke bestaat, want alleen aan het werkelijke kunnen wij het onwerkelijke afmeten. Als we dus het onwerkelijke tot onze werkelijkheid verklaren, dan moeten wij een besef hebben van de werkelijkheid die regel bestaat anders zouden we het onwerkelijke niet kunnen handhaven. Dientengevolge is er alleen bij ons een vraag of wij zo verliefd zijn op het onwerkelijke dat wij de werkelijkheid in ons wel of niet willen ontkennen. Het verschil is dus alleen maar een kwestie van instelling. U ziet, men kan die dingen op vele manieren gebruiken.

❖ *Een dagdroombewustzijn van een mens.*

Een dagdroombewustzijn bestaat niet. Wel het dagbewustzijn. Het is namelijk zo: de mens heeft een dag- of waakbewustzijn. Dit behelst het geheel van alle indrukken en reacties waar hij onmiddellijk toegang toe heeft. Dan kennen we het onderbewustzijn van de mens. Dat omvat het geheel van zijn ervaringen inclusief soms geestelijke ervaringen die hij normalerwijze niet of slechts zeer ten dele en associatief kan bereiken, wanneer hij waakbewust dus wakker is. Als u zegt: dagdroombewustzijn, dan geeft u aan een schemervorm waarin het waakbewustzijn tijdelijk wordt verdrongen door delen van het onderbewustzijn.

❖ *Dat is het onwerkelijke?*

Dat is helemaal niet onwerkelijk. Er zijn mensen die zeggen dat de lucht onwerkelijk is, want je kunt die niet vastpakken. Maar dan moet je ze een keer niet hebben, dan moet je zien hoe ze liggen te happen als een vis op het droge. In u is heel veel aan werkelijkheid dat u niet beseft. Dat is wat anders, maar daarom is het nog niet het onwerkelijke.

❖ *Een schrijvend medium wordt die beïnvloed door de geest?*

Bij een schrijvend medium moet je er altijd rekening mee houden dat het onderbewustzijn grote invloed kan hebben. Daar moet je even mee uitkijken. Er bestaan echter verschillende methoden van beïnvloeding. De eerste is de z.g. spierbeïnvloeding. Hier wordt weer aangezet bij de atlas of iets lager bij het begin van de ruggengraat. Dan worden er gewoon zenuwsignalen gegeven naar de arm waardoor deze automatische bewegingen produceert, dus niet beheersbare of beheerste bewegingen. Daarmee is dan schrift te vormen, daarmee kun je tekenen en andere dingen doen. Dan is er nog een methode waarmee de gehele persoon meestal met een of andere interesse of droombeeld wordt overspoeld zodat er een oppervlaktebewustzijn ontstaat dat niet te maken heeft met hetgeen je neerschrijft. Gelijktijdig wordt het onderbewustzijn geprikkeld zodat de mens in feite zelf schrijft. De verschillen kunt u ook nog zien. Als u namelijk schrijft met automatisch schrift, dan zullen de handschriften sterk kunnen verschillen. Als u schrijft uit het onderbewustzijn, dan is er wel een afwijkende handschriftsoort, maar die is praktisch altijd ongeveer gelijk. Er zijn dus geen zeer specifieke karaktersverschillen in de handschriften die u produceert.

❖ *Hoe kun je in een andere taal schrijven, als je haar zelf niet beheerst?*

Het is mogelijk dat dit inspiratief gebeurt. Over het algemeen moeten wij dan wel aannemen dat u die taal toch wel ergens heeft gehoord, gelezen of gezien. Er is een heel bekend voorbeeld van een dame. Het was een werkster die in een kerk werkte. Zij was zelf helemaal niet gelovig. Op een gegeven ogenblik viel ze in een soort halftrance en begon daarin uitstekend Latijn te spreken en ze schreef ook in Latijn. De mensen wisten daar geen raad mee, totdat ze tot de conclusie kwamen dat alle woorden die ze gebruikte - zij het in samenstelling afwijkend van wat je in de kerk hoort - wel degelijk in die kerk waren gehoord. Zo kon er worden aangenomen dat haar onderbewustzijn over een talenkennis beschikte. De combinatie waarin de woorden waren gesteld vertegenwoordigde bovendien boodschappen die in overeenstemming waren met haar eigen manier van denken en leven. Dit is in Italië gebeurd. Het is door parapsychologen indertijd nagegaan. U ziet dus dat men talenkennis kan hebben zonder die bewust te bezitten. U moet dit onthouden: als u in een andere taal schrijft en u beheerst die taal niet, dan moet letter voor letter afzonderlijk gevormd zijn. Als u dat schrift dan nader bekijkt, zult u zien dat er tussen de letters (als u met potlood schrijft) een verdikking van de streep is het potlood daar even rust, soms zelfs een heen-en-weer beweging maakt voordat het naar de volgende letter gaat. Is het een kwestie van spreken, dan zult u merken dat de stem traag en vaak wat galmend is omdat ook klank na klank moet worden gevormd. In beide gevallen is het proces veel trager dan bij het normale automatische schrift of bij het normale automatische of in trance spreken.

❖ *In hoeverre is het mogelijk om op de televisie ooit eens een geest te zien?*

Ik denk dat de meeste geesten op de televisie voortkomen uit een verkeerd gerichte antenne. Theoretisch is het wel mogelijk. Alleen moet u zich dan realiseren dat, als het bij geluid gaat om een factor van 1000 aan invloeden die je moet scheppen (de modulatie), je voor televisie te maken hebt met een factor van ongeveer 27.000, omdat je 27.000 variaties moet gebruiken om dat beeld in te passen. Ik ben dan uitgegaan van een beeldlijnenstelsel van 625. Dat is dus veel moeilijker. Maar er is iets anders dat wel leuk is. Er zijn een groot aantal knipsels uit films gesneden (sommige daarvan zijn van recente datum) waar opeens in een scène iemand binnenloopt die niemand heeft gezien en die soms wordt herkend. Zo bleek dat Douglas Fairbanks op een gegeven ogenblik heel rustig door een drinkgelag in een film heen liep en daardoor een betrekkelijk kostbare scène tot tweemaal toe heeft bedorven voordat eindelijk deze avonturenfilm zonder die storing en met enig anders snijden toch kon worden gemonteerd. Er zijn heel veel van dergelijke geesten. Een van degenen die ook heel veel is te zien is Humphrey Bogart. Ook hij heeft zich meermalen gemanifesteerd. Asta Nielsen en Pearl White uit het tijdperk van de stomme film zijn ook meermalen doorgekomen. Ze bestaan dus wel op de film, maar dan hebben we te maken met een reflexie van astrale waarden. Astrale waarden kunnen echter niet zodanig worden geregistreerd door een televisiecamera dat een volledig duidelijk beeld van de entiteit naar voren komt. Wel zou zo'n entiteit eerder als een soort beeldvertekening of storing van de bestaande vormen worden geregistreerd. In de onherkenbaarheid ligt dan ook gelijktijdig de betekenisloosheid.

❖ *Ook op foto's komt dat voor.*

Dat komt het meest voor als we te maken hebben met een min of meer mediamieke fotograaf. Dat gaat zelfs zover dat, als we iemand hebben die zich werkelijk zeer sterk kan concentreren en gedachtekracht bezit, zo iemand een volledig afgesloten onbelichte plaat tussen de handen kan nemen of zelfs voor zich op tafel kan leggen en daarop zelfs een herinneringsscène kan projecteren. Ook dit is bewezen. Indien u zich voor die dingen interesseert, raad ik u aan eens te kijken naar hetgeen daarover door de parapsychologen bij The Society for Psychical Research is geconstateerd en de proeven die men heeft genomen. Er is ontstellend veel materiaal. Het blijkt dat inderdaad extra's kunnen voorkomen. Maar alweer, een voorbehoud, extra's moeten duidelijk kenbaar zijn en niet als een soort zoekplaatje ergens in de lijnen met moeite te constateren zijn. In dergelijke gevallen kan er sprake zijn van een toeval, door belichting door lijnen van de achtergrond etc. en is er geen sprake van een overtuigend beeld.

Werkelijke dubbels zult u alleen zien, als de foto een vaag maar toch duidelijk afgescheiden beeld laat zien dat niet verloopt in de achtergrond.

EPILOOG

Ik heb gemerkt en met enige spijt overigens dat ik in mijn inleiding hier en daar nou net boven een paar petten zat te hengelen met mijn woorden. Dat heeft geleid tot enige haperingen mijnerzijds. Ik hoop, dat u mij daarvoor wilt verontschuldigen. Ik heb mijn best gedaan om in overeenstemming met het hier aanwezige gehoor zo duidelijk mogelijk iets te zeggen over de sprekende geesten. De geest is zeker niet zo ver weg, zo docile en zo stilzwijgend als velen het graag zouden zien. Maar misschien kunnen we wat verder komen, wanneer een aantal spoken op deze wereld samen beginnen met een actiegroep voor emancipatie van de geest op aarde. Daar dit voorlopig nog niet het geval is, maar u toch in uw leven steeds weer wordt geconfronteerd met allerlei verschijnselen, soms berichten zult horen over stemmen uit de ruimte en al die dingen meer, hoop ik toch dat ik u zonder tot overdrijving te komen of tot onredelijkheid aan te sporen een kleine aanleiding heb gegeven om die zaken net iets meer begrip en iets meer deskundigheid te benaderen dan u anders zou hebben gedaan.

Geloof mij, de contacten tussen de stof en de geest zijn belangrijk en ze moeten steeds intenser worden, omdat de mensheid zelf haar eigen kwaliteiten op dit moment verkeerd gebruikt. Denk nu niet meteen aan de wereldondergang. Denk gewoon aan mensen die niet in staat zijn om hun eigen innerlijke kwaliteiten juist te hanteren en te gebruiken. De geest kan ongetwijfeld veel bijdragen tot een beter gebruik van de capaciteiten die ook in de mens bestaan. Daarnaast kan hij de mens misschien ook helpen om zijn eigen bestaan meer in relatie te zien tot een werkelijkheid waarin het stoffelijke leven eigenlijk maar een lesuurje is in een oneindig leven. Ook dat kunt u dan troosten voor vele onrechtvaardigheden e.d. waar u

anders gewoon een beroerte van krijgt. Dan zit u aan onze kant en ontdekt u dat dat helemaal niet nodig is geweest.

Dus, vrienden, maak u niet te druk over alles wat er op aarde gebeurt. Heb begrip voor de geest. Probeer ook niet boven alles nu reeds met de geest te leven. U zit hier op aarde. Dat betekent, dat u hier wat te doen heeft. Als u dan contact met ons krijgt op welke wijze dan ook, probeer dat te verwerken in uw gewone dagelijkse leven. De sprekende geest kan een aanvulling zijn voor hetgeen u zoekt, denkt en wilt bereiken. Maar hij mag nooit de leidstem worden die u slaafs volgt in een richting die u zelf niet kent naar een doel dat u zelf niet beseft.

U bent het die leeft. U bent het die ervaring moet opdoen. Daarom bent u het die in wezen leidinggevend moet optreden, ook ten aanzien van alle contact met de geest die voor u mogelijk zijn.